

Niet voor de poes!

door Claudia Verhoeff – Dierenartsenpraktijk Alkmaar Noord

Midden in de zomer gaat even vóór middernacht voor de eerste keer mijn dienstmobiel over. Ik had stille hoop dat de avond en nacht rustig zouden verlopen. Eén van mijn beide collega's is op vakantie en we maken lange dagen. Ik heb een jongeman aan de telefoon die me vertelt dat kater Bandit erg aan het kwijlen is. De oorzaak vertelt hij me ook gelijk want die middag heeft hij de kat enkele vloeddruppels voor de hond toegediend. Vlooiemiddelen voor honden kunnen heel giftig zijn voor katten. Dodelijk giftig! Ik vertel hem direct de kat grondig te wassen met afwasmiddel om verdere opname van het vlooiemiddel door de huid zoveel mogelijk te voorkomen. Ik vraag de naam van het vlooiemiddel en verzoek de jongeman na het wassen contact op te nemen met me.

Bandit blijkt behandeld te zijn met een middel tegen vlooiën en teken voor honden van 25 tot 40 kilo. Hij heeft ongeveer 6 druppels van een pipet gehad. Ik zoek in allerijl de werkzame stoffen op en ontdek dat er o.a. *permethrin* in zit. Aangezien katten een ander metabolisme hebben dan honden en de lever de *permethrin* niet af kan breken kunnen enkele druppels al fataal zijn. Katten kunnen ernstige krampen krijgen, wijde pupillen, gaan speeksel, krijgen een hoge lichaamstemperatuur en kunnen overlijden door uitputting. Voor de behandeling geldt dat alles draait om snelheid. De kat moet zo snel mogelijk gewassen worden, infuus krijgen om gifstoffen af te voeren en middelen tegen epilepsieaanvallen. Ook moet de lichaamstemperatuur goed in de gaten worden gehouden.

Omdat de jongen me niet meer terugbelt besluit ik zelf te bellen. Het gaat slechter met Bandit want hij heeft krampen over zijn hele lijf. Dan vertelt hij me nog slechter nieuws: er zijn nog twee andere katten behandeld met hetzelfde middel, waarvan één kat ook nog eens spoorloos is buiten. Inmiddels heeft de stress behoorlijk toegeslagen in het gezin van de jongen. Drie vergiftigde katten waarvan één onvindbaar is. En ook bij mij zijn inmiddels alle alarmbellen aan. Het is niet de eerste keer dat ik een kat met permethrinvergiftiging behandel, maar het is wel de eerste keer dat ik twee of misschien wel drie katten tegelijk binnen krijg! Ik verzoek ze zo snel mogelijk te komen want de katten hebben dringend medische hulp nodig.

Even later staan moeder, zoon en dochter op de stoep met alle drie katten bij zich. De derde bleek gelukkig niet van huis te zijn. Ik zie in één oogopslag

dat de zwartwitte Bandit er verreweg het slechtst aan toe is. Hij kwijlt en schuimbekt, heeft spastische bewegingen van zijn kop, zijn hele lijf schudt van de krampen en zijn nagels gaan voortdurend in en uit. Hij is nauwelijks bij bewustzijn. Al zijn haren staan overeind. Ik dien hem snel een ampul valium toe die ik al klaar had liggen. De krampen verminderen een beetje. Ik bekommer me daarna om de witte Snowy. Hij heeft wat lichte spiertrillingen van zijn kopsieren maar lijkt nog wel alert. Ook hem geef ik gelijk een dosis valium. De rode Speedy die in eerste instantie onvindbaar was zit nietsvermoedend in zijn mandje en verwondert zich over alle consternatie. Hij is zich druk aan het wassen, want de eigenaren hebben hem en Bandit thuis nog kunnen wassen en Speedy is duidelijk niet tevreden met zijn nieuwe geurtje.

Ik neem de drie katten op en controleer de telefoonnummers van de eigenaren, waarna ze naar huis vertrekken. Een flinke klus staat me te wachten en het ziet er niet naar uit dat ik op korte termijn mijn bed terug zal zien. De race tegen de klok begint. Omdat de krampen weer heviger worden bij Bandit en Snowy geef ik ze een dosis narcose. Bandit braakt. Ik haal braaksel uit zijn verkrampde bek, maak zijn poten schoon, neem zijn temperatuur op en probeer een infuus aan te leggen. Snowy braakt, ook daar haal ik veel braaksel uit de bek. Als ik hem verder schoon wil maken braakt Bandit voor de tweede keer. Als ik het infuus aangelegd heb bij Bandit leg ik alles klaar om Snowy te wassen want hij is als enige nog niet gewassen. Eerst neem ik ook zijn temperatuur op. Door al die spierkrampen kan die gevaarlijk oplopen. Ondertussen werp ik af en toe een blik op Speedy die stoïcijns met zijn wasbeurt verder gaat.

Even overweeg ik een collega erbij te roepen maar realiseer me dat er dan nog een nachtrust verloren gaat. Ik zet een tandje bij, maak Speedy nat onder de kraan, masseer het afwasmiddel goed in op de plek waar vette haartjes zitten van het opgebrachte vlooiemiddel. Ik spoel hem goed af en herhaal alles nogmaals. Ik laat ook bij Snowy een infuus lopen. Ondertussen temperatuur ik Bandit. Hij blijkt sterk af te koelen. Ik leg hem op

een warmematje tussen twee warme kruiken. Ik doe dat ook bij Snowy want ook bij hem keldert de temperatuur. Voor de zekerheid neem ik bij beide katten bloed af. Ik kan maar beter zo snel mogelijk weten wat ik eventueel met het infuus bijsturen moet. Na enkele minuten is het bloedanalyse-apparaat net zo druk in de weer als ik. Bij beide katten druppel ik de ogen met een vette oogdruppel om te voorkomen dat ze uitdrogen. En ik knip al hun nagels, want door die krampen kunnen ze zichzelf beschadigen. Gelukkig is de bloedsuitslag goed bij beide katten.

Het is inmiddels drie kwartier later en de dosis narcose begint langzaam uit te werken. Bandit krijgt vrijwel direct weer heftige aanvallen. Ik herhaal de dosis narcose zodat hij weer rustig in slaap valt. Snowy houdt lichte aanvalletjes. Ik geef ze allebei een pijnstillende injectie want ik kan me zo voorstellen dat ze met knallende hoofdpijn wakker zullen worden.

Na een uur heb ik eindelijk tijd om de rustige Speedy uit zijn mandje te halen. Hij lijkt wonderwel nergens last van te hebben. Ik geef hem wat te eten en zet voor mezelf thee. Daarna demp ik het licht want het is belangrijk ze in een donkere rustige kamer te houden. Ik pak er een stoel bij en ga voor de hokjes zitten. Bandit ligt rustig te slapen, Snowy heeft wat trillingen in zijn gezicht en Speedy ligt tevreden te knorren. De narcose zal nog even werken.

Als ik mijn thee op heb, besluit ik toch

maar naar huis te gaan om nog een uurtje te kunnen slapen. Bij het weggaan werp ik nog een laatste blik op het drietal. Even lijkt het alsof Speedy knipoogt: ga maar slapen joh, ik hou wel een oogje in het zeil. Ik rijd naar huis en hoop dat de dienstmobiel verder zwijgen zal.

Nog geen twee uur later haast ik me terug naar de praktijk. Van mijn collega die als eerste binnen was hebben Bandit en Snowy alweer narcose gehad, met Speedy gaat het prima. In de loop van de ochtend mag Speedy naar huis. Aan het einde van de dag heeft Bandit vier en Snowy drie maal narcose gehad. Het grootste leed lijkt geleden als ze ontwaken na de laatste dosis. Nog een beetje bibberig en wankel, maar wel al wat gegeten mogen zij ook opgehaald worden met instructies om ze thuis warm en in een donkere ruimte te verzorgen.

Hoe het afgelopen is met deze drie honds behandelde katjes? Bandit is nog twee dagen sloom geweest en Snowy heeft nog een tic in zijn kopje, maar beiden zijn weer bijna de oude. Speedy heeft drie dagen geslapen. En de vlooiën? Die waren zuur genoeg vanaf het begin al niet aanwezig. En de rekening van de dierenarts...? Nou, die was (niet) voor de poes!

www.dierenarts-alkmaarnoord.nl

